

2) Til *undervisningsministeren* af:

Ingolf Knudsen (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt det er økonomiske eller andre overvejelser, der gør, at ministeren ikke svarer på mit spørgsmål nr. 391 af 24. januar 1978 om at rentesikre studielån til 6 pct., samt om ministeren ikke finder, at det vil være en rimelig samfundsmæssig investering?«

(Spm. nr. 426).

Skriftlig begrundelse.

I svar af 31. januar 1978 skriver ministeren, at ministeren har ladet indhente en udtalelse fra Statens Uddannelsesstøtte, hvortil jeg kan henholde mig. Herefter følger embedsmændenes vurdering. Men jeg bad om ministerens vurdering og dermed et politisk svar.

Vil ministeren medvirke til, at alle studielån ydes som statsgaranterede lån til en rentesats på 6 pct., således at differencen op til markedsrenten afholdes som statsudgift? Sådanne lød den politiske del af mit spørgsmål. Jeg må derfor bede om ministerens svar på mit spørgsmål.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Ingolf Knudsen anfører i sin begrundelse for at stille dette spørgsmål mundtligt, at han ikke har fået svar på det skriftlige spørgsmål, han tidligere har stillet, og jeg beklager selvfølgelig meget, hvis mit skriftlige svar har skuffet hr. Ingolf Knudsen.

Når jeg her henholdt mig til Statens Uddannelsesstøttes vurderinger, var det, fordi jeg følte, at de dækkede spørgsmålet, og fandt, at de på udtømmende vis gjorde det klart, at forslaget ikke var realisabelt. Jeg syntes kort sagt ikke, der var grund til at trampe yderligere i den sag.

Jeg skal imidlertid her gentage et af de argumenter, der for mig var afgørende ved forkastelsen af forslaget om en rentelettelse for de statsgaranterede studielån, således at differencen mellem en rente på 6 pct. og markedsrenten afholdes af statskassen. Ordningen måtte forventes at blive meget dyr. I løbet af en 10 års periode frem til 1987-88 måtte de årlige udgifter stige til knap 2 mia kr. i 1977-kroner og med samme rentesatser som nu. Lettelsen for statskassen i form af et

større skatteprovenu ville ikke komme samtidig og slet ikke i samme størrelsesorden.

Endelig skal jeg endnu en gang gøre opmærksom på, at socialdemokratiet ikke er tilhænger af statsgarantiordningen som en del af uddannelsesstøtten. Vi kan blive tvunget til at leve med den en tid endnu, men der er vel ingen, der efter de talrige tilkendegivelser, jeg også her i dette ting er kommet med om dette spørgsmål, kan være i tvivl om, at målet er at få afskaffet de statsgaranterede bank- og sparekasselån. De har, som ofte før fremhævet, ud over den høje rente en række betydelige ulemper, såsom strenge afbetalingsfrister, usikkerhed hos de uddannelsessøgende med hensyn til, dels om de overhovedet kan få lånene, dels hvornår eller hvorvidt de opsiges af det pågældende pengeinstitut, f. eks. fordi låntager ønsker at oprette lønkonto eller andet i et andet institut.

Jeg skal slutte med at gentage, at det centrale uddannelsesråd nu arbejder med problemerne omkring uddannelsesstøtten, og at regeringen håber at kunne komme med et forslag i næste folketingssamling. I det omfang spørgsmålet afspejler en vilje til også at bidrage til disse overvejelser, takker jeg for det.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg skal takke ministeren. Det er klart, at når man stiller et politisk spørgsmål, forventer man også at få et politisk svar. Når jeg har været nødsaget til at gentage mit spørgsmål her i mundtlig form, er det, fordi ministerens svar var en henvisning til nogle embedsmænds notater omkring spørgsmålet, og det er meget vanskeligt at efterforske, efterprøve, om sådanne beregninger nu også holder stik i virkeligheden.

Derfor følte jeg også, at det var rimeligt måske at prøve ministerens ofte udtalte velvilje. Ministeren har jo tit sagt, at det ligger hende meget på sinde at få forøget hjælpen til de unge under uddannelse, at få forøget de økonomiske muligheder, som der må kunne findes udvej for det her i folketinget.

Centrum-demokraterne har meget tit givet udtryk for, at her medvirker vi gerne, men det er ikke altid, vi er blevet hørt. Derfor har vi foreslået, at lån til unge under uddannelse ikke skal forrentes med mere end højst 6 pct., og jeg vil spørge ministeren, om hun vil